

tot kapott, amit ő kettéosztva, 1891. december havában a Nemzeti Színháznak és a Népszínháznak pályadíjra ajánlotta fel.

Garai (Payer) Lenke, színésznő, sz. 1862-ben, Pesten. Színipályára lépett 1880. jún. havában, Szathmáry Károlynál.

Garai Malvin, színésznő, sz. 1885. márc. 18-án, Fogarason. Színpadra lépett 1910. jún. havában. 1927-ben nyugdíjba ment. — Férje: Kertész Dezső, film-színész.

Garami Béla orvos dr., zeneszerző. Munkája: »Don Quijotek, regényes nagy operett 3 felv. Szövegét Cervantes hasonló című regénye után írta: Liptai Károly. Bem. 1909. jan. 31-én, Nagyváradon, majd ez év aug. 19-én, a Fővárosi Nyári Színkörben, Budán.

Garami Ernő, szocialista író, v. kereskedelmi miniszter, a »Népszava« szerkesztője, sz. 1876-ban, Budapesten. Színműve: »A megváltás felé«, szmű 3 felv. Bem. 1908. apr. 3. Vígszínház.

Garami (Gahlen) Imre, színész, sz. 1863-ban, Székesfehérvárt. Színpadra lépett 1884. okt. 23-án, Szathmáry Károly színtársulatánál.

Garami Imréné' Kölcsey Ida, színésznő, sz. 1886. dec. 13-án, Miskolcon. Színpadra lépett 1911. nov. havában.

Garami Sándor, színész, sz. 1889. jún. 3-án, Szatmárt. Színpadra lépett 1913. júl. havában. 1919-ben lemondott a pályáról.

Garamszegi Dezső, színész, sz. 1894. máj. 23-án, Budapesten. Színpadra lépett 1924. júl. havában.

Garamszeghy Géczy Sándor, vitéz, színész, sz. 1879. márc. 9-én, Mezőkevesden. A katonai pályáról lelépve, a színészakadémiára iratkozott. 1907-ben nyert oklevelet és ez év szept. 1-én a Nemzeti Színház tagja lett. A világháború kitérésekor bevonult és mint hadnagy szolgált. Tarnopolnál fogságba került. Három évi szibériai fogság után először lépett fel »A dolovai nábob leánya« c. vj. Tarján Gida

szerepében, 1917. okt. 25-én, a Nemzeti Színházban. 1911. április havában elnyerte a Farkas—Ratkó-díjat. 1914. jan. 16-án a Nemzeti Színházban színrekerült »Matyó-lakodalom« c. falusi története. 1923. júl. 1-én házasságra lépett Muzsnay Bella színésznővel. 1925. jún. 21-én vitézzé avatták. Főbb szerepei: Balogh dr. (A híd), Toulonnier (Ahol unatkozni), Barna (Egy magyar nábob), Ferkó (A cigány), Kósza Gyurka (Piros bugyelláris), Balogh (Báthory Zsigmond), Orsino (Vízkereszt), Szentirmay (Dolovai nábob leánya), Almaviva (Figaro házassága), Lysander (Szentivánéji álom), stb. Két kötet könyve jelent meg. »Szibériai virágok« címmel verseket írt, míg »Szibériai elbeszélések« c. munkája novellákat tartalmaz.

Garas Márton, színész. 1906-ban Színeszakadémiát végett, 1907. októberében Beöthy László a Magyar Színházhoz szerződtette. Itt hamarosan feltűnt és a közönség kedvence lett és a kritika által is elismert művészé fejlődött. Jobb szerepeiben, a »Sasfiók« Metternich-jében, a »Vadkacsa« Hjalmar Egdal-jában, Hauptmann »Elgák«-jában mint gróf Starsenyky, az »Éjjeli menedékhely« színész-szerepében és mint Zoltán a »Császár katonáiban nagy sikerei voltak. 1911-ben Berlinben működött Reinhardt-nál és a Königliches Schauspielhaus-ban. 1912-ben az Uj Színház tagja volt. Ezután a filmművészet hódította el, ahol mint elismert rendező világsikerre tett szert. 1924. április havában az Unió-színházakhoz szerződtött rendezőnek; ez év május 24-én bemutatkozott a Belvárosi Színházban, »A papának igaza volt« c. vígjátékban. A szezon végén megvált az Uniótól és ismét filmrendező lett külföldön.

Garay Ferenc, színész, sz. 1853. jan. 26-án, Nagyváradon, megh. 1928. jan. 4-én, Budapesten. Nagyváradon végezte iskoláit. 1875. aug. 1-én lépett a színipályára. Egressy Ákos színtársulatánál. Kisvárdán, hol első szerepe a »Falura kell mennie« c. vígjátékban Presser tancsós volt. Második igazgatója Szegedy Mihály volt, aztán Várnay Fibián. Időközben hangja a megerőtletés miatt megcsökkent, ezért 1880. okt. 1-től sugó lett